

Řečické zájímavosti

Číslo 4

Ročník: XXXIX

Datum: 17. 12. 2014

Cena výtisku: 10,- Kč vč. DPH

Město Kardašova Řečice Vás srdečně zve na letošní

Vánoční trhy

Náměstí J. Hrubého, sobota 20. prosince 2014, v 15.00

Doprovodný program :

Pražské divadlo „100 opic“ a jejich Zimní pohádka

Flašinetář. Sváteční trubení - Machovo žesťové kvarteto.

Stánky se stylovými výrobky ! Živý betlém ! Bohaté sváteční občerstvení !

Děti z výtvarného kroužku Šikulky při Model klubu Kardašova Řečice vás zvou na letošní „Vánoční trhy“, které budou 20. prosince. Děti připravily pod vedením svých vedoucích plno krásných výrobků, nad kterými strávily spoustu hodin práce. Hlavně chceme poděkovat za spolupráci paní Maruše Chvojkové, Jitce Machové a Jarce Víkové. Tak nezapomeňte a přijďte!
Vaše „Šikulky“

1. ročník akce „Česko zpívá koledy“ - 10. prosince 2014

Foto: Aneta Chvojková

Zdravotní středisko dostalo novou tvář

Během minulých dvou měsíců proběhlo zateplení našeho zdravotního střediska, které bylo uskutečněno za pomoci dotace ze SFŽP v rámci programu snižování energetické náročnosti veřejných budov. Na základě výběrového řízení prováděla stavbu firma Staviservis z Jindřichova Hradce za cenu 2,7 mil. Kč a dotace činila 90 % z této částky. Součástí stavby bylo nejenom zateplení stěn čedičovou vatou, ale i výměna oken a dveří, zateplení výtahové šachty a v konečné fázi i obnova fasády, která dostala trochu jinou podobu oproti původní. Stavba do určité míry omezila provoz zdravotního střediska i jeho okolí, ale konečný výsledek stojí za to. Ušetří peníze za vytápění nájemcům na středisku a zpříjemní prostředí všem ostatním.

Nová služba místních hasičů

Jednou z nových služeb, kterou město poskytuje svým občanům, je pohotovostní zámečnická služba při otevírání zabouchnutých dveří či ztrátě klíčů, což dokáže znepříjemnit život v ten nejméně vhodný okamžik.

Město vyslalo šest členů hasičského sboru na příslušné školení, pořídilo jim nezbytné vybavení a jejich služeb již několikrát využilo nejen samo, ale i někteří občané, k všeobecné spokojenosti.

Chtěl bych zdůraznit, že se jedná pouze o nouzové situace, a nikoliv běžnou zámečnickou práci, a obrátit se na ně můžete prostřednictvím městského úřadu.

Školní tělocvična dostala lezeckou stěnu

Začátkem měsíce října započala v naší školní tělocvičně práce na instalaci nové lezecké stěny, moderního prvku umožňujícího adrenalinové vyžití zejména mládeži, ale nejen jí. Stěna o rozloze 120 m² a výšce 7 metrů má několik lezeckých tras s různým stupněm obtížnosti a celkem 500 ks chytů umožňuje tyto trasy různě obměňovat. Na stěně jsou nezbytné jisticí prvky, úvazky a lana pro děti a dospělé. Stěna poskytne využití a nový druh sportu zejména naší mládeži.

Pokračuje obnova veřejného osvětlení

Postupně, ale vytrvale, pokračuje v letošním roce obnova veřejného osvětlení v našem městě. Někde je osvětlení měněno v celé ulici, jako např. Na Štěpnici, někde je osvětlení doplňováno a rozšiřováno, jako např. na konci ulice Palackého ve směru na Cikar, Na Hůrkách, u kostela, v Nádražní ulici, u rybníka Žabova a Pichovského, na Sídlišti TGM a na mnoha dalších jednotlivých místech. Cílem je jednak výměna starých, a v mnoha případech již zrezlých sloupů, a jednak instalace nových osvětlovacích těles, která mají mnohem nižší spotřebu elektrické energie než staré lampy a navíc svítí podstatně lépe. V obměně a modernizaci veřejného osvětlení chceme i nadále pokračovat a spolu s ním řešit i problematiku městského rozhlasu, který je na sloupech veřejného osvětlení většinou umístěn.

Pokračuje obnova vodohospodářského majetku města

Vodohospodářský majetek (VHM) patří k těm, které nejsou na první pohled moc vidět, ale rozhodně to neznamená, že je mimo naši pozornost. V současné době se rozběhla oprava té viditelnější části kanalizačního systému, a sice kanalizačních poklopů, které jsou umístěné

v komunikacích a na mnoha místech jsou již vlivem intenzivního provozu poškozené či propadlé. Specializovaná firma ve spolupráci s naším provozovatelem VHM Čevak a. s. za pomoci nových technologií, které by měly zajistit větší životnost opravených poklopů, upravuje nivelitu i usazení v našich a ostatních komunikacích a odstraňuje tak zbytečné nárazy a otřesy při provozu. Kromě poklopů jsou vyměňována i některá nefunkční šoupata či závěry, které umožní větší funkčnost celého systému.

Samostatnou kapitolou pak je výměna vodovodního potrubí na konci Hradecké ulice, která probíhá bezvýkopovou technologií a nahradí silně poruchové potrubí v této části města. Úspěšně skončila obnova kanalizace a nový vodovod v ulici Na Štěpnici.

Skončila oprava dlažby v okolí kostela

Druhou etapou pokračovala oprava dlažby v okolí našeho kostela sv. Jana Křtitele. Na jaře bylo opraveno přístupové schodiště před hlavním vchodem a nyní došla řada na úpravu v okolí bočního vchodu. Jedná se o tzv. divokou dlažbu z nepravidelných kamenů, která byla velmi poškozená zejména kořeny okolních stromů, které ji různě nadzvedávaly a omezovaly její schůdnost. Protože se jednalo o dlažbu s dlouhou historií, vracela se veškerá původní dlažba zpátky po pečlivém očištění a ošetření.

Před začátkem opravy byla veškerá dlažba zdokumentována, včetně vzorů dlažby, a zejména ty největší kameny se pak vracely na své původní místo. Dlažba pak navázala na celý chodník v okolí kostela, který je poměrně frekventovaný, a zejména pro starší návštěvníky zvýšila bezpečnost při návštěvě kostela i při procházení kolem něho. Součástí opravy bylo i vyrovnaní bočního kamenného schodiště do kostela, které bylo propadlé. Okolí kostela tak dostalo svojí původní podobu a je tak zachován původní stav tohoto místa, které patří k nejstarším v našem městě.

Cena vody se v příštím roce nezvýší

Dobrá zpráva pro všechny odběratele vody v našem městě vzešla z posledního zasedání rady města, která rozhodla o tom, že cena vodného a stočného se v příštím roce nezmění ani o inflaci a zůstane na letošní úrovni. Na rozdíl od mnoha okolních měst, kde je již avizováno zvyšování vodného a stočného, se tak naši občané podobné nepříjemnosti vyhnou. Umožní to jednak dobré hospodaření našeho provozovatele - firmy ČEVAK a. s., které se dařilo snížit ztráty vody v síti a tím i náklady, a dále fungování tzv. finančního modelu spojeného s dotací z OPŽP. Ten limituje zisk provozovatele i ostatní finanční ukazatele, spojené s provozováním sítě, a zajišťuje vlastníkově sítě nájemné na obnovu vodohospodářského majetku. Toto nájemné bude v příštím roce použito na výměnu vodovodních šoupat, řešení trafostanice na ČOV a na opravu kanalizace v Lomnického ulici. V letošním roce pak bylo nájemné použito na výměnu vodovodního potrubí na konci Hradecké ulice, opravu šachet a poklopů v ulicích a též na výměnu a zprovoznění vodovodních šoupat. Největší investice do vodohospodářského majetku je pak nový vodovod a kanalizace v Tyršově ulici, který vyřeší připojení této ulice na městskou kanalizační síť.

V příštím roce nás čeká výběrové řízení na provozovatele vodohospodářského majetku, což nebude jednoduchý úkol a již nyní na něm začínáme pracovat.

Kompostárna

Městská kompostárna se nachází v těsné blízkosti města v lokalitě u rybníka Broumovský při odbočce na Řehořinky. Stavba byla dokončena v květnu roku 2014 a byla postavena z dotace ze SFŽP ČR. Kompostárna má kapacitu 500 tun biologických materiálů a přijímají se zde bioodpady jako je tráva, listí, natě, plevele, zelenina, ovoce, podestýlka od domácích zvířat, piliny, rostlinný odpad z přípravy stravy a větve ze stromů. Odpad je nutno vytřídit dle pokynů obsluhy a uložit na určené místo. Nádoby na biologický odpad jsou k dispozici na městském úřadě. Svoz bioodpadů provádí firma AVE CZ Jindřichův Hradec každý lichý týden v pátek. Mimo to je možné dovézt individuálně větší množství odpadu či větví přímo na kompostárnu. Tato služba je pro občany našeho města bezplatná.

Provozní doba na kompostárně:

Středa:	14.00 – 16,30 hodin
Sobota:	10.00 – 13.00 hodin

Upozorňujeme, že v letošním roce provoz kompostárny skončil v sobotu 13. 12. 2014. Provozní doba bude zahájena na jaře příštího roku a občané budou včas informováni.

Nová technika pro údržbu komunikací

Na našich místních komunikacích se objevilo zařízení, které zde doposud chybělo, a sice rameno na sečení krajnic, příkopů a ostatních zanedbaných ploch. Profesionální stroj si poradí nejenom s trávou, plevem a buřinou, ale i s menšími křovinami a různým náletem, který se v „talutách“ pravidelně objevuje. Má nastavitelný úhel sečení, takže může sít i šikmé plochy a dosáhne do vzdálenosti pěti metrů. Systém kladiv, který se zde využívá, je velmi odolný na náraz a poradí si i s případnými kameny a podobnými cizími předměty, které se v okolí vyskytují. V současné době je rameno v plném provozu - před zimou se snažíme dát do pořádku okolí všech našich cest včetně těch, kde se doposud pravidelně nesešlo. Začali jsme cestou na Řehořinky, pokračovat budeme i na ostatních, a vyzkoušet ho chceme i na dalších, dosud pravidelně neudržovaných plochách.

Dotace pomůže s likvidací odpadů

Naše technické služby mají další techniku pro údržbu a úklid města – nový nosič kontejnerů Mitsubishi Fuso. Vozidlo bylo pořízeno za pomoci výrazné dotace ve výši 90 % z OPŽP ČR a bude sloužit zejména při svozu a likvidaci všech druhů odpadů, od trávy, listí a větví až po komunální odpady z odpadkových košů, a při běžném provozu města. Vozidlo nahradí třicet let starou multikáru a svým výkonem ji ve všem předčí. Jeho součástí jsou též čtyři kontejnery, které se budou různě rozmisťovat po městě podle druhu práce naší techniky a vyvážet buď na kompostárnu, nebo na skládku. Vozidlo stálo 1,5 mil Kč a stane se výraznou posilou při údržbě a úklidu města.

Cesta na Stražiborek je hotová

Ne všichni obyvatelé našeho města vědí, že se skládá ze tří katastrů a kam vlastně sahají. Ještě méně jich ví, kde se nachází lokalita Stražiborek. Jedná se o lokalitu v nítovském katastru na Meteli, kde cesta vede od hájovny k Hamru po hrázi zaniklého rybníka stejného jména.

Byla to jedna z nejhorších cest v našem vlastnictví, samý výmol a bahno, a přitom se jednalo o cestu, po které vede cyklostezka kolem řeky Nežárky. Z tohoto důvodu jsme přistoupili k její

opravě, která spočívala ve srovnání terénu, navezení kamene z různých frakcí a nakonec utažení prosívkou a průběžné válcování a utahování všech vrstev. V těchto dnech je celá stavba hotova a první uživatelé si již vyzkoušeli, jak se po ní jezdí.

Abych předešel případným dotazům ohledně nedodělaného kusu cesty po louce, tak právě zde je hranice katastru a zbývající kus leží již v katastru obce Hamr a je v jejím vlastnictví.

Rekonstrukce ulice Na Štěpnici je dokončena

Začátkem září se rozběhla další z letošních akcí, a sice rekonstrukce ulice Na Štěpnici. Předmětem rekonstrukce byla výměna kanalizace, nový vodovod, který zde doposud chyběl, nové osvětlení a samozřejmě též nová komunikace a chodníky.

Na akci bylo vypsáno výběrové řízení, které vyhrála firma SWIETELSKY stavební s. r. o. s nejnižší cenou 6,155 mil Kč. Stavba skončila koncem listopadu letošního roku. V první etapě se vyměnili kanalizace a položil se vodovod, na závěr přišly na řadu chodníky a silnice. Na stavbu jsme požádali o dotaci ROP Jihozápad, kde jsme byli zařazeni mezi náhradní projekt. Od Jihočeského vodárenského svazu jsme dostali bezúročnou půjčku ve výši 3 mil Kč.

Ulice Na Štěpnici se stala jednou z nejlépe upravených ve městě.

Jablonský se vrátil do Hradce

V loňském roce jsme si připomenuli 200. výročí narození rodáka, básníka a národního buditele Boleslava Jablonského a jsem velmi rád, že v letošním roce se k jeho památce vrátilo i město jeho gymnaziálních studií - Jindřichův Hradec. Jeho socha v tzv. Jablonského sadech byla odstraněna, a posléze i v roce 1963 zničena, a samotné Jablonského sady byly velmi zanedbány. V letošním roce město Jindřichův Hradec přikročilo k renovaci sadů a výsledek velmi mile překvapil všechny návštěvníky (včetně mě), kteří se ve čtvrtek 4. prosince sešli k jejich slavnostnímu otevření. Na původní kamenný podstavec, který se našel pod vrstvou betonu, se vrátila kopie sochy Boleslava Jablonského od Vladimíra Krninského, jež je zmenšenou replikou sochy z našeho náměstí. Na podstavci je pak několik citátů z jeho díla. Celé okolí sochy je pak velmi citlivě upraveno. Samotné Jablonského sady se nacházejí mezi gymnáziem a budovou soudu. Jsou přístupné bránou vedle soudu a také z druhé strany od gymnázia. Boleslav Jablonský není zapomenut, jeho odkaz nadále žije mezi námi a určitě si to zaslouží.

Řečice zpívala koledy

Středa 10. prosince byla v našem městě, ale nejen v něm, ve znamení zpívání koled s Deníkem. Z iniciativy Jany Chvojkové se i naše město připojilo k této výzvě a na to, že to byl první ročník, se akce velmi vydařila. Kolem šesté hodiny se na našem náměstí začali scházet lidé všech generací a nakonec jich bylo téměř dvě stě a všichni byli zvědaví na to, co se bude dít. Město namnožilo texty koled a rozdalo je zájemcům, Machovo hudební těleso naladilo nástroje a akce započala. Tóny písní se linuly ztemnělým náměstím, mnozí z nás si oživilí texty koled, z nichž jsme většinou znali pouze první sloku. Vánoční pohoda naplnila naše duše a naše žaludky pak chutná medovina a teplý svařák z přítomného občerstvení.

Lidem se akce velmi líbila a mnozí z nás se nerozcházeli ani po jejím skončení a dále si užívali

předvánoční pohodu v kruhu podobně naladěných spoluobčanů. Poděkování patří Janě Chvojkové za dobrý nápad, všem, kteří přišli podpořit tuto akci a společně si zazpívali známé vánoční koledy (Nesem vám noviny, Narodil se Kristus Pán, Půjdem spolu do Betléma, Den přeslavný jest k nám přišel, Pásli ovce Valaši a na závěr Vánoce, Vánoce přicházejí) v rámci akce „Česko zpívá koledy“. Velký dík patří Machovu hudebnímu tělesu za hudební doprovod, bez něhož bychom asi byli s naším zpěvem poněkud ztraceni. Machovo hudební těleso je pravidelnou součástí většiny našich akcí a já si dobře uvědomuji, jaký význam mají pro naše město a že jejich doprovod není vůbec samozřejmý a mnohá větší města nám naši hudbu závidí.

Vánoční trhy

Tradiční vánoční trhy s kulturním programem proběhnou v našem městě 20. 12. 2014 od 15:00. Tato akce je již tradičním setkáním místních občanů v čase předvánočním, je ozvláštněná kulturním programem a zajímavými stánky s tradičními řemesly. Tento rok se Vám v kulturním programu představí divadelní soubor Sto opic s programem pro děti, Machovo kvarteto, živý betlém a je připraveno i určité kulturní překvapení v podání ochotnického spolku J. K. Tyl. Ve stáncích se Vám představí několik řemesel, která si v mnohých případech budete moci samo vyzkoušet. Přijďte tedy všichni v čase předvánočním na tuto milou společenskou akci na náměstí před radnici.

MVDr. Petr Nekut

Sbor pro občanské záležitosti

V třetím čtvrtletí roku 2014 oslavili nebo ještě oslaví svá životní výročí tito naši spoluobčané:

Miloslav Klaška
Marie Viktorová
Libuše Marková
Jana Martínková
František Žák

Josef Pozníček
Marie Kozlerová
Růžena Srncová
Oldřich Pavlita
Ludmila Frausová

Božena Vondrášková
Josef Svoboda
Marie Pavlíková
Jaroslav Kolbek
Marie Statečná

Božena Váchová
Anna Heroutová
Zdeněk Dvořák
Ivanka Šenkýřová
Anna Nováková

Františka Obrdlíková
Jan Houska
Zuzana Scholzová
Anna Korbelová
Ludmila Jarešová

Do dalších let přejeme hlavně pevné zdraví.

Jana Chvojková, Zdeňka Bzonková

Čerti ovládli Řečici

Jitka má svátek 5. prosince, ale již tradičně je tento den spojen spíše s Mikulášem, který má svátek až 6. prosince, ale s celou svou družinou chodí již v předvečer svého svátku. Nejinak tomu bylo i v letošním roce. Změnila se však trasa jeho obchůzky, která se tentokrát soustředila pouze na řečické náměstí, jež se stalo centrem řádění pekelných mocností. Se soumrakem se na náměstí sešlo více než 200 lidí a peklo na sebe nenechalo dlouho čekat. Nástup poněkud neukázněných a zanedbaných čertů srovnal až příchod Lucifera, po kterém zavládl v pekle pořádek, a čerti se připravili na spolupráci s Mikulášem a jeho anděly, kteří se za chvíli dostavili v hojném počtu. Započalo rozdělování dárků těm hodným dětem a pokárání těch zlobivých. V pekle nakonec neskončilo žádné, ale v pekelné knize hříchů je záznamů hodně, a protože příští rok se čerti vrátí, je třeba dávat si velký pozor. Závěrem došlo k vypuštění těch skutečně strašlivých čertů a to nebyla vskutku žádná legrace. Závěrem však došlo k usmíření pekelných a nebeských mocností a všichni si společně zazpívali vánoční koledy, zhlédli pekelný ohňostroj a ochutnali nezbytné teplé občerstvení od místních hasičů.

Přestože celá akce byla připravována z podnětu Jaroslava Šenkýře a Tomáše Englického na poslední chvíli, za vydatné podpory našeho divadelního spolku a pracovníků města, tak se nakonec velmi vydařila. Počasí nám přálo, dárků bylo hodně, občerstvení rovněž a na náměstí zavládla spokojenost a dobrá předvánoční nálada, kterou si všichni případní zájemci mohli prodloužit ve středu 10. prosince od 18 hodin opět na náměstí při zpívání koled s Českým rozhlasem, do kterého se naše město zapojilo.

Chtěl bych tímto poděkovat všem účastníkům setkání, za dobrou zábavu, kterou připravili jak jeho návštěvníkům, tak i sobě, a věřím, že se zrodila nová tradice, kterou v příštím roce ještě vylepšíme a společně prožijeme příjemný Mikulášský večer.

MVDr. Petr Nekut

Ples v Opeře

Vážené dámy, vážení pánové, rok nám opět uplynul jako voda a je na čase Vás všechny pozvat na již čtvrtý divadelní ples. Letos to bude zase úplně něco jiného, než na co jsme byli doposud zvyklí. V roce 2015 se přeneseme na Ples v Opeře, do světa krásných šatů a vysoké etikety, kde elegance a noblesa bude kulturním domem jen překypovat, budeme si hrát na urozenou smetánku a po celý večer si budeme užívat doušky nejen lahodného šampaňského.

Jako každý rok, tak i letos Vás rádi na plese uvítáme v tématickém oblečení, jako jsou dlouhé šaty pro dámy a fraky či smoking pro pány. Ale samozřejmě to není nutností.

Tak určitě neváhejte a přijďte si s námi tento rádobý nóbl večer užít. Cožpak smetánka, milionáři a luxus nemůže být také jednou v Kardašce? Když nemůžeme my na Ples v Opeře, tak Ples v Opeře přijede za námi.

Lístky na tuto akci budou opět v předprodeji, ale bližší datum vám dáme dopředu vědět.

Divadelní soubor J. K. Tyl
Kardašova Řečice

Jedno divadlo skončilo, další dvě začínají

V pátek 24. října byl náš kulturní dům svědkem derniéry divadelní hry „Darmošlapky“, na kterou se i přes několikeré opakování přišlo podívat více než 100 diváků. Komédie, ve které excelují dva hlavní protagonisté Jana Chvojková a Jiří Turek, opět nezklamala a diváci se velmi dobře bavili. Celý soubor pak podal dobrý a uvolněný výkon a hra se zařadila mezi ty úspěšné, na které se bude dlouho vzpomínat. Neznamená to však rozhodně, že divadelnímu spolku začíná zimní spánek, ale právě naopak, neboť je v pilné práci a v současné době nacvičoval dvě nové hry. První byla pohádka pro nejmenší „Loupežníci na Červeném zámku“ autora a

zároveň režiséra Karla Zaviačice, která měla premiéru v pátek 12. prosince a obohatila adventní čas v našem městě. Další inscenaci připravuje režisérka Soňa Svobodová a představí se publiku na jaře příštího roku. Divadelní spolek je aktivní i v dalších oblastech a na 7. 2. 2015 připravuje další ročník divadelního plesu, tentokrát na téma Ples v opeře, takže návštěvníci se mají na co těšit.

MVDr. Petr Nekut

Den železnice

V pátek 19. 9. 2014 jsme jeli vlakem do J. Hradce.

Den železnice, vyzdobené nádraží dětskými kresbami a čtyři stanoviště

plné zábavy. Všechny děti se svezly na drezíně, zkusily hasit, ale ... "

Shodit plechovku proudem vody nebyl zase tak lehký úkol. A pro spolužáky také ne, museli pomáhat - pumpovat ruční stříkačkou. Modely vláček se nám moc líbily. A to nejlepší na konec - vláček Hráček. Vagón plný hraček, skákací mini hrad, stavebnice Lego, dětské tabule.

I když krátké, ale hezké dopoledne.

žáci 2. B a paní učitelka PaedDr. Milena Zikešová

Rekord

Dne 24. 9. 2014 se 157 žáků 1. stupně naší školy zapojilo do pokusu o překonání rekordu. Paní knihovnice Jitka Vondrková nás seznámila s akcí, kterou pořádala prachatická knihovna. Paní učitelky četly ve všech třídách pohádkový příběh o víle, která se po absolutoriu vílí školy měla postarat o les. Bohužel, les byl vykácen a víla přišla o práci. Jak celý příběh dopadl? Dobří lidé ještě žijí. Zeptejte se našich žáků, dozvíte se více.

Děkujeme paní Vondrkové za zajímavou aktivitu, která podpoří čtenářskou gramotnost.

žáci 2. B a paní učitelka PaedDr. Milena Zikešová

Exkurzní den

V úterý 14. 10. 2014 se den probudil do usazeného počasí. Ráno mrholilo a déšť hrozil každou chvilku. Ale ...

Exkurzní den jsme začali prohlídkou místního muzea, kde nám pan Adámek řekl spoustu zajímavého z historie K. Řečice, ukázal, jak se dříve mlela mouka, prohlédli jsme si např. valchu.

Následovala návštěva u pana Kůrky, dědy naší spolužačky Andulky. Předvedl nám spoustu akvárií a rozmanitých rybiček. Viděli jsme i horkou novinku - malé krevetky. Na závěr exkurzního dne jsme absolvovali procházku k rybníku a opékání vuřtů. Posledním stanovištěm bylo cvičiště kynologů, kde na nás již čekal pan Chvojka a Turek. Údivem jsme měli oči otevřené a bez jediného mrknutí sledovali výcvik psa, který poslouchal na slovo. Dokázal klikovat mezi dětmi, aportovat, zneškodnit nepřítele a zakousnout se do rukávu, přeskočit metrovou překážku, ale také pomalou chůzí přejít kladinu. Odměnou se mu staly psí granule a vuřty, které spolkl jako malinu (snad ani nekousal).

Děkujeme všem za jejich čas a ochotu věnovat se nám.

Naši bývalí žáci se vracejí...

V úterý 11. 11. 2014 navštívili naši školu bývalí žáci Petr Šimic a Jiří Kaláb. Petr měl připraveno několik prezentací ze Střední školy spojů a informatiky v Táboře. Jirka informoval o domově mládeže, možnosti využití volného času.

Děkujeme za prezentace, informace a těšíme se na další spolupráci.

PaedDr. Milena Zikešová

V městské knihovně *Naposledy v prostorách staré městské knihovny*

Před uzavřením a přestěhováním knižního fondu Městské knihovny K. Řečice do Kulturního domu se mladí čtenáři 2. A zašli podívat do známých prostor dětského oddělení knihovny a vyhledávali podle abecedy své nejoblíbenější spisovatele a knihy. V nich listovali a někteří se i s chutí začeti. Závěrem návštěvy žáci vyplnili tzv. **vysvědčení knihovny**, za které dostali drobný dáreček. Druháčci se už těší na další návštěvu v nových, avšak už naposledy provizorních, prostorách

městské knihovny. Do třídy jsme si z knihovny zapůjčili šest knih dětské poezie, která se malým čtenářům líbí. Vždyť se musí připravit na lednovou celoškolskou recitační soutěž. A malí školáci to berou zodpovědně.

Připomenutí "Dušiček"

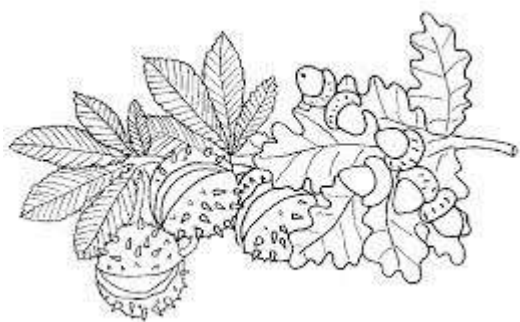
Návštěva místního hřbitova byla zajímavě poučná

30. 10. 2014 si někteří žáci 2. A třídy zhotovili dušičkové žardinky plné chvojí a suchých květů. Ve skupince po dvou dostali svíčku a tu rozsvítili na hrobě svých zemřelých příbuzných. Místní hřbitov byl plný nádherných věnců, květů a vše bylo provoněné teplým parafínem z dušičkových svíček. Žáci mimo jiné obdivovali pěkně udělané chodníky, opravenou „márnici“ a plot kolem hřbitova. Od náhodných návštěvníků hřbitova byli pochváleni za vzorné chování na hřbitově. Vycházka věnovaná připomenutí památky zesnulých se malým školákům líbila a nad mottem: Co jste vy, byli jsme i my. Co jsme my, budete i vy. - se mladí školáci hluboce zamysleli.

Poděkování za výkup kaštanů a žaludů

Žáci zajistili pro lesní zvířátka dostatek důležitých živin

Od září do konce listopadu žáci těchto tříd /1. A, 1. B, 2. A., 2. B a 4. třída/ naší školy sbírali kaštiny a žaludy. Tím pomáhají zvířátkům v období říje a zimního období, aby netrpěla nedostatkem důležitých živin a případně i hlady. Těchto přírodních pamlsků bylo letos nasbíráno celkem 1 084 kg. **Za výkup a odvoz kaštanů i žaludů děkujeme** panu Janouchovi, Skoupovi, paní učitelce Tláskalové a **především společnosti AGRO-B z K. Řečice**. Finanční výtěžek bude ve zmíněných třídách použit na různé kulturní a výletní aktivity.

Cesta do pekla

Divadélko KUBA z Plzně přijelo mezi malé diváky

Začátek týdne (24. 11.) byl pro děti z MŠ a mladší žáky ZŠ zajímavý tím, že se vydali do sálu Kulturního domu, kde zhlédli hrané divadlo dvou herců doplněné důvtipnými kulisami. Přítomní diváci se dozvěděli, jak to je s průpovídkami o čertech a naučili se i čertovský pozdrav. Prostě **čertovské školení bylo prima**. A co čert nechtěl, při odchodu si žáci 2. A vyzkoušeli posilovací prvky před restaurací KD, kam se v současné době stěhuje Městská knihovna.

"Čert, aby to vzal!", volaly děti, když začalo pršet a musely zpátky do školy. Druháčci v závěru vyučování namalovali několik pekelníků, ale nevyplní přání čertovských herců, aby obrázky poslali do pekla tím způsobem, že je nechají pohltnout plamenem. Vy se na ně můžete podívat v kolekci fotografií na stránkách www.zonerama.com /nebo si rozkliknete na stránkách www.zskrecice.cz příslušnou třídu školy.

Mgr. D. Vyhlídková

Dlouho očekávaní poslové nebe a pekla mezi žáky 2.A.

V pátek 5. 12. 2014 se ve 2. A třídě učilo pouze první hodinu. Potom se očekávala návštěva Mikuláše, anděla a čerta. Pro krácení chvíle se žáci pustili do zdobení perníčků na jarmark. Napětí rostlo, řetězy už chrastily za dveřmi. Honem si připravili básničku nebo písničku a slíbit, že se budou už chovat dobře. Čertovské třídní divadlo bylo napínavé, Mikuláš štedrý a andělé moc hodní. Žádná slzička neukápla, pouze některé srdíčko bouchalo rychleji než by mělo. Děkuje převlečeným deváťákům za besídku s nadílkou.

-žáci 2.A a DV-

Jaromír Hrubý: Na pastvě

Zafoukalo ze strnišť, nastal podzim. Temně hnědá, čerstvě zoraná půda nasytila vzduch po okolí pronikavým, nikoliv nepříjemným pachem. Na strništi u lesa se pase několik kusů dobytka a nedaleko něho pne se večerním šerem k nebi proužek sivého dýmu. Kolem ohničku sedí kupa drobných lidiček obojího pohlaví, ve stáří od pěti do čtrnácti let. Všechna ta drůbež upírá oči na rty hochů nebo děvčete, co jim povídá pohádku o jednom zakletém zámku v zakletém království, v kterém žila zakletá princezna, a tu jak jeden udatný mládenec vysvobodil.

V hromadě hořící bramborové nati se zatím pečou brambory. Hoši si vyrábějí ze zelených košťálů dýmky, k nim přidají trysky ze žabince a kuřivem je suchá bramborová nať, smíchaná s višňovým listím. Jarní slídění po ptačích hnízdech a letní brodění se v potoce nepřeváží rozkoše podzimní pastvy, zvláště, když se pro krátkost světla vyhání stádo na celý den.

Máte vidět pasáka ráno, kdy se sluneční paprsky odrážejí v milionech jinovatkových krystalů po doškových střeších, jak si hrdě kráčí za stádečkem a zírá, hnal-li už sousedů Bártík na pastvu, jak se včera smluvili. Na hlavě beranici se spuštěnýma ušima, od nichž tkaničky se volně klátí po ramenou, přes plece pytel, universální to prostředek, zastávající službu deštníku, zimníku i plédu, na nohou dřeváky, v jedné ruce bič, v druhé krajíc chleba a v něm, je-li štědrá hospodyně, jamka a v ní kus másla, pokrytý pokličkou z vykrojené střídky – pasákův oběd i svačina. Takový pasák, je-li už samostatným pánem svého stáda, kouká se spatra na drobné pasáčky, které odrostlý pohunek teprve zasvěcuje do tajností pastvy.

Mohlo by se říci, že člověk na venkově je nejprve dítětem, potom pasákem, pak synkem a konečně buď hospodářem nebo kmotrem, obyčejně ale strejčkem a k těm třem posledním hodnotám vede cesta toliko branou svatební. Strejčkem je každý ženatý muž, jenž není tátou, hospodářem nebo kmotrem. Mládenec, třeba sedmdesátiletý, je však stále synkem a pasák mu právem tyká. Strejčkovi a hospodáři říká – vy, pánům od úřadu – voni.

Pasákův život je epos. Poslouchá pohádky, povídá pohádky a žije v pohádce. Ohníček, plápolající pod mezí, vyvolává představu rodinného krbu a rodinného života, v němž vládne patriarchát, a stejně tak na pastvě. Nejstarší pasák je hospodářem, nejrozmumnější paska hospodyní. Hospodář ukládá členům rodiny práci – toho pošle do lesa na dříví, onoho na sousední pole pro brambory, toho, aby zabíhající dobytek přivedl zpátky, a v případě neposlušnosti užije i otcovského práva. Hospodyně svěří pasáci své chleby a jiné potraviny, mají-li jaké, ona udržuje oheň a peče v něm brambory. Nebývá nouze ani o jiné pochoutky. Řepa už je jako cukr, brusinky zčervenaly do krvava ani dužnatým košťálem bodláku pasák nepohrdne. Zachce-li se mu hub, rostou na blízké pasece syrovinky – nejlíp chutná smažená, za desert slouží trnky, oříšky, bukvice a pod.

Zatím co se dobytek klidně pase, na pastvině se slaví i obžinky, posvícení, námluvy a stroj se svatby. Pasáci a pasačky v zápalu hry zapomínají na dobytek, až náhle zaslechnou škodolibý popěvek ze sousední louky:

Plejevám, plejevám na dole
na té Peřkojc stodole,
kdyby on je ten Peřka uhlídal,
on by jim ty krávy zajímal.

Kravky využily nestřežené chvíle a zašly si, ta do jetele, ta do sousední řípy, ta do zelí. Však už se pro ně pasáci rozběhli. „Lyska, jedeš! Jelena! Straka! Srna! Plavka! Černá! – zní všechna jména, dokonce i Němka! – byla dovezena z Němec.

Je podvečer, stín každé trávy, každého kamene roste do daleka, vzduch vlhne, z lesů se již sbírají šedivé mlhy. Oheň, jakoby věděl, že nyní má hřáti, vzplane do výšky, zapraská vesele. Pasáci, unavení celodenním skotačením, hlásáním a zpěvem, usednou kolem ohně. Starší pasák vytasí se s dýmkou a plnou kapsou kuřiva, sebraného z vedlejšího brambořiště, nacpe dýmku, přiloží žhavý uhlík a již se mu z úst valí dým. Za chvíli má tvář i ruce pokryty vrstvou čmoudu, že vypadá jako uhlíř.

Jiný pasák dá se do povídání pohádky: Já vím, kde je sosna, na kterou přivázal ten strejček polínko, co se větrem klátilo, a potom svým dětem utek'. Stojí támhle na pasece a je na vršku celá utlučená,“ vykládá klučík a upírá oči do dálky k lesu. A já vím o perníkové chaloupce. Viděl jsem ji, když jsme byli onehdá s maminkou za Bábiným vrchem na jahodách. Celá je oškubaná a vedle ještě stojí chlívěk, v kterém si ta babička krmila dětičky, aby si je v pekárně upekla.

Tak si lokalizují pasáci i jiné pohádky a pověsti. Každý dobře ví, kde položil had zlatou korunku jistému lakotnému boháči na bílý šat. Bylo to na Velký pátek u studánky pod Panenskou strání.

„A já jsem se z ní včera napila!“ přiznává se ulekaná pasačka.

„Počkej, do roka a do dne si přijde k tobě had pro hubičku,“ škádlí ji soused.

„Neboj se“, chlácholí poděšenou pasačku starší pasačka, „najdi si zjara před sv. Jiřím svatojánský kořínek, pověš si ho na krk a nebude mít nad tebou moc“.

„A kde roste svatojánský kořínek?“

„Tamhle na hradě,“ poučuje starší.

„Škoda, že ho Žižka rozbil“, lituje jeden z pasáků. „A víte jak? Tamhle z nítovského kopce na něj střílel, a aby nikdo nepoznal, že sem jede, obrátil koním na kopytech podkovy.“

Avšak nebývá na pastvě vždy tak klidno. Nepřející soused nenechá naši rodinku na pokoji, náhle přiletí kámen a v okamžiku jsou hoši na nohou. I počínají boje, v pravdě homérické, vpády jedné strany do okrsku druhých, unesení dívek, končící naboucháním do zad a posměšným vyhnáním za hranici pozemku, poplašení a zahnání dobytka – vše, co hrozného si můžete pomyslet. Hoši se chopí praků, jiní vymršťují kameny, nezřídka teče i krev. I děvčata se zúčastní, sbírají kamení a snáší je k bojovníkům. Zpravidla svádějí se takové pŕtky mezi pasáky z různých vsí, na hranici mezi obcemi. Vítězové na poražené skládají posměšné písničky, které zavdávají novou záminku k opětovnému boji.

Pastva je lákavým shromaždištěm mládeže, jež někdy strojí zvláštní slavnosti, zvláště, když se dostaví „hosté“. To se pořádají například zápasy býků nebo krav, jež končívaly mnohokrát zlomením rohu. Nebo se dovolí hostu, aby se projel na mladém býku pro velké potěšení přihlížejících. Býk sebou škube, až konečně obratným skokem vyhodí ze sedla chvějícího se jezdce. Vtip pasáků vybírá si obvykle za svůj terč nováčky.

Slunce stojí již nad samým západem. V nedaleké vsi zvoní klekání. Dobytek se napásl, některý ulehl na pažitu, tu zabučí některá kráva, po ní druhá, pak se ozve bečivý hlas několika telátek – je na čase, aby se hnalo z pastvy. Pasák prohlédne ještě, je-li vše napaseno, což se pozná podle toho, že je důlek u kyčelní kosti zcela vyplněn, pak práskne bičem na znamení stádu, že se smí už brát domů.

Slunéčko zachází za hory,
pasáci pečou brambory,
sluníčko zachází za kostel,
pasáci lezou na postel.

Nedivme se, tolik běhání, tolik starostí po celý den. Věru, dobře zasloužený odpočinek.

(Jazyková úprava Zdena Maršíková – z připravované publikace
o Jaromíru Hrubém - Slovanský sen)

Dvě kulatá výročí řečického místopisu

Kdo by u nás neznal Místopis Řečice Kardašovy, úctyhodné dílo Jaromíra Hrubého, které autor dopsal v listopadu 1914, a které se nakonec stalo jeho závětním darem rodnému městu. Práci bohužel dokončil na začátku války, kterou jsme později nazvali první světová, a proto ani neusiloval o vydání, věděl, že není vhodná doba na úkoly tohoto druhu. Když v únoru 1916 zemřel, jeho nejmladší bratr, JUDr. Karel Hrubý, vykonavatel závěti, předal rukopis podle autorových pokynů městskému zastupitelstvu Kardašovy Řečice. Rukopis ležel několik let v městském archivu. Teprve po válce, někdy začátkem dvacátých let, svítila naděje na vydání díky muži, jehož jméno je v místopisu skromně uvedeno slovy „k tisku upravil“. Ve skutečnosti tato slova rozsah práce, kterou místopisu věnoval, zdaleka nevystihují. Jeho jméno je mnohým známé, ale přesto nebude na škodu je připomenout, neboť o Jaromíru Hrubém toho víme celkem dost, ale co opravdu víme o

Bartoloměji Vítovi?

Podle rodinné tradice pocházejí Vítové ze starého zemanského rodu, usazeného v obci nedaleko Tábora. V 16. století býval Víta ze Rzavé v důvěrném kontaktu s Petrem Vokem z Rožmberka. Některý z jeho potomků se v 17. století usadil na řečickém panství; jméno se časem vyskytuje v Pleších, v Mnichu a v Řečici. V 19. století už známe několik stavitelů tohoto jména, kteří přebírají živnost z generace na generaci. Děd stejného jména, Bartoloměj Víta z Mnichu ukončil v Kardašově Řečici triviální školu v roce 1823 a v roce 1827 získal výuční list jako zednický tovaryš. (Jeho vysvědčení a výuční list, psané kurentem na ručním papíru, s otiskem městské pečeti uchovává rodina dodnes). Také jeho syn Bartoloměj, narozený v roce 1844 převzal po otci živnost a po něm i vnuk František Víta, kterého už pamatuje i dnešní starší generace. Nemálo řečických obyvatel bydlí v domech, které postavil.

Jinou cestou se však ubíral Františkův bratr, Bartoloměj Víta (1891 - 1966). Vystudoval jindřichohradecké gymnázium a filozofickou fakultu Univerzity Karlovy, obor čeština, němčina. V započetí učitelské kariéry mu však zabránil začátek první světové války. V roce 1914 byl mobilizován a narukoval jako rakouský poručík do Haliče, kde se s celou jednotkou nechal dobrovolně zajmout, jako udělalo mnoho jiných Čechů, odmítajících bojovat za Rakousko-Uhersko proti Rusku. V ruském zajetí strávil celou válku a bylo mu umožněno vyučovat na gymnáziu v Bolchově u Orla. Po válce učil krátce na reálce v Turnově, později přešel na Obchodní akademii do Jindřichova Hradce, kde se stal ředitelem školy, poté byl jmenován ředitelem Obchodní akademie v Českých Budějovicích, kde působil až do svého pensionování.

Vedle své profese se PhDr. Víta věnoval i publikační činnosti, zpracovával drobné historické studie, psal články do regionálních periodik, spolupracoval s okresním archivem. Jeho zájem o historii ho přivedl i k řečickému městskému archivu, který byl ve značně neuspokojivém stavu a věnoval mnoho času jeho uspořádání. Měl tedy možnost seznámit se také s rukopisem Jaromíra Hrubého. Uvědomil si význam a hodnotu tohoto díla a přesvědčil k jeho vydání městské zastupitelstvo s tím, že způsob financování takového projektu se jistě najde. Rukopis sám však nebyl ve stavu schopném vydání a Bart. Víta se tedy bez nároku na odměnu ujal všech potřebných prací. To stručné heslo „připravil k vydání“ ve skutečnosti znamenalo doplnit údaje a informace o městě od roku 1914, do data vydání prvního dílu, tj. do roku 1928. Jen v tomto dílu jde o dvacet stran textu o průběhu válečných let v Řečici, o účastnících a obětech války, o obnově společenského a hospodářského života v poválečných letech, o pozemkové reformě, nové výstavbě domů, atd. Napsal úvodní texty k prvnímu a druhému dílu, rozšířil a doplnil jmenné rejstříky, seznam domů, provedl seznam oprav, vytvořil poznámkový aparát. V mnoha případech doplnil historii domů a rodin do poválečných let. Rukopis nakonec rozčlenil do tří dílů – 1. díl - část všeobecná, vyšel v r. 1928, 2. díl - paměti nejstarších domů, v roce 1930 a konečně v roce 1934 3. díl - paměti nejstarších domů s rodopisy vlastníků, který dílo završil jako kompletně vydané.

Aby mohlo dílo vyjít, vyhlásil městský úřad na každý jednotlivý díl subskripci, tedy určitou formu předplatného, pro fyzické i právnické osoby. Z vybraných prostředků, které doplnily dary a další poplatky, např. za umístění fotografií domů a jejich vlastníků do místopisu, bylo vydání financováno. Ano, jsme zvyklí říkat Hrubého místopis, ale správnější by možná bylo mluvit o místopisu Hrubého a Víty, neboť kriticky zváženo, byl Bartoloměj Víta do jisté míry jeho spoluautorem. Za své zásluhy o místopis byl v roce 1934 jmenován čestným občanem Kardašovy Řečice, podobně jako v roce 1893 Jaromír Hrubý při vydání prvního místopisného díla Řečice Kardašová a bývalé panství řečické.

Dobrovolníci, kteří s některými pracemi pomáhali, byli F. Radosta, B. Škopek, J. Moudrý a A. Charvátová, kteří nejprve rukopis přepsali na stroji, městský tajemník B. Klačka, který vedl administrativu, nové fotografie osob, domů, míst a historických dokumentů vytvořil H. Schmidt a jazykovou korekturu prof. J. Kovář z Jindřichova Hradce. Veškerou další redaktorskou práci a spolupráci s tiskárnou měl na starost opět PhDr. Víta.

Místopis Řečice Kardašovy má letos dvojí výročí. Uplynulo již 100 let od jeho dokončení Jaromírem Hrubým, o kterém jsme již několikrát psali a s jehož dílem jsme seznámeni. Dnes tedy v souvislosti s druhým výročím, kterým je 80 let od kompletního vydání Místopisu Řečice Kardašovy, jsme připomněli PhDr. Bartoloměje Vítu, jehož zásluhou zůstává, že za spolupráce

s řečickým městským úřadem a výše uvedenými spolupracovníky, mohlo k jeho vydání vůbec dojít.

Zdena Maršíková

Pozn.

Na fotografii PhDr. Bartoloměj Víta; v článku použity údaje z rodinného archivu jeho vnučky, MUDr. H. Joštové.

Jablonského sady po revitalizaci

V Jindřichově Hradci můžete opět spatřit sochu básníka Boleslava Jablonského v plné kráse. Ve čtvrtek 4. prosince byly veřejnosti znovu zpřístupněny po revitalizaci Jablonského sady - mezi budovou gymnázia a „klášteříčkem“ a došlo i na zpětné osazení sochy B. Jablonského na podstavec, který léta zel prázdnotou.

Vzhledem k tomu, že původní socha, která byla vlastně modelem sochaře Josefa Strachovského pro básníkův pomník, odhalený v jeho rodné Kardašově Řečici v srpnu 1886, musela být umístěna z důvodů značného poškození do depozitáře Muzea Jindřichohradecka, je nyní v parku umístěna její replika.

Podstavec sochy nese úvodní a závěrečné verše básně B. Jablonského Tři doby země české.

Zdena Maršíková

Městská knihovna

Uplynulo čtyři a půl roku a knihovna se opět posunula „o dům dál“. Předchozí změna adresy se uskutečnila v létě roku 2010. Nynější stěhování probíhalo od 24. listopadu. A důvod? Rekonstrukce budovy radnice.

Knihovna se nyní nachází v kulturním domě, v prostorách bývalé hospody. Otevřeno je od 10. prosince. Jedná se o provizorní řešení na určitý čas. Po celkové rekonstrukci radnice se knihovna přestěhuje zpět a tentokrát to bude stěhování poslední.

Výpůjční doba pro veřejnost zůstává i nadále nezměněna.

Chtěla bych touto cestou poděkovat za pomoc při stěhování paní Janě Hladíkové a Mileně Slaninové z jindřichohradecké knihovny, Pavlu Klaškovi, Čestmíru Hlaváčkovi a ostatním, kteří se stěhováním knihovny pomáhali.

Všem čtenářům a návštěvníkům knihovny přeji pohodové prožití vánočních svátků, nejlépe s dobrou knihou.

Jitka Vondrková

Poděkování

Žiji v Kardašově Řečici soustavně již více jak 12 let a dalo by se říci, že mě zde leccos zaujalo. Z kulturního hlediska je to určitá rozmanitost a aktivita místních lidí něco dobrovolně dělat. Pro místní sport platí prakticky totéž. Nachází se zde celá řada sdružení a spolků od těch tradičních až po ty méně tradiční. Občas se stane, že si, pokud mi to čas dovolí, vyberu z pestré

nabídky těchto sdružení. Jelikož rád cestuji a porovnávám místa, která jsem již zhlédl, a to se týká hlavně ČR, tak mohu mimo jiné srovnávat, jak kde se starají např. o historickou architekturu, zeleň, ale i o čistotu a pořádek v dané lokalitě. Kardašova Řečice nevychází z tohoto pohledu zase tak špatně. V oblasti historické architektury se snaží vlastníci o svěřené objekty v rámci možností starat. To se týká zejména zdejšího kostela a zámku. O zeleň se též pečuje, i když za ta léta pozoruji, že jí poněkud z různých důvodů ubývá. Myslím, že je dobře, že nakonec zůstane zřejmě zachován zajímavý parčík v blízkosti hřbitova a Kulturního domu. Očividnou škodou je, že pohled na rybníky v Kardašově Řečici i v jejím blízkém okolí nemá již tak romantický ráz jako např. před dvaceti či třiceti lety. Čím to je, to každému prakticky při bližším průzkumu dojde. Je dobře, že se něco pozitivního udělalo se skládkou, která se nacházela na území CHKO v blízkosti prakticky neudržovaného Židovského hřbitova. Tento problém jsem nastínil na zastupitelstvu zhruba před deseti lety. Řečické potoky nejsou také tak čisté a bohaté rybami jako např. před 30 lety, ale tzv. průmyslový pokrok asi nejde zastavit. Asi by to chtělo více ekologických technologií.

K pořádku a čistotě ve městě. Dalo by se říci, že jsem takovým „venkovním estétem“. Je to paradox. Doma mě nepořádek tolik nevadí, ale po občasném úklidu bývám zpravidla spokojen. Venku se však snažím dbát na to, aby chodník před domem, kde bydlím s bratrem, byl uklizen, a to zejména v zimním období. Obdivuji především důchodce, kteří v zimě též sněh před domy uklízejí, ač ze zákona nemusejí. Jsa inspirován návštěvou Porty v plzeňském Lochotíně v 80. letech, neházím zásadně na zem papírky či jiné předměty a jako dlouholetý nekuřák nemám problém ani s nedopalky. Též otázka poškozování soukromého majetku druhých je mi cizí. Zřejmě je to i absencí určité zlomyslnosti či nadužívání drog, popřípadě alkoholu s ní spojených.

Koho tedy v K.Řečici, krom jiných, obdivuji a věnuji jim poděkování? Jsou to lidé, kteří se jako zaměstnanci na dobu určitou pod MěÚ, kteří za nějakých, v rámci EU zanedbatelných 50 Kč za hodinu, se věnují údržbě zeleně a úklidu v tomto městečku, a to v parnu, za mírného deště, sněžení i v mrazech. Měl jsem tu možnost, i když jsem to před tím dvakrát odmítl a věnoval se raději síťovému marketingu či stavebnímu spoření, v roce 2012 také tyto práce provádět. Věřte, že pro člověka, který má inteligenci něco nad průměrem, v 8. a 9. třídě ZŠ měl na vysvědčení vyznamenání, na gymplu dvojky a trojky, na černovické SpgŠ převážně jedničky a jenž je absolventem tří rekvalifikačních kurzů a též majitelem čistého trestního rejstříku, to nebylo lehké. A to mi ještě v průběhu gymnaziálních studií bylo zamítnuto totalitním ředitelem doporučení na VŠ. Ale postupem času jsem zjistil, že práce u města není jen o zametání silnic, sbírání odpadků či kopání výkopů pro opravu teplovodu, což jsou práce víceméně sysifovské, ale že se zde upravují různé zelené plochy a záhony, natírají se např. lavičky, montují se pódia pro různé kulturní a sportovní akce, sázejí se a natírají se klikorohem proti okusu zvěře stromky a probíhají další a další práce. V Kardašově Řečici je však nejvíce vidět ten úklid a starost o zeleň a sněh. Takže ještě jednou dík, houževnatí a otužilí manuální pracovníci MěÚ Kardašovy Řečice!

Karel Hloušek

Fotbalová radost

Středeční odpoledne (15. 10.) bylo poměrně hezké a sluneční, a tak jsem se chystal alespoň na chvíli vytáhnout kolo a projet se po okolí města. U hřiště jsem se zamotal do skutečné dopravní zácpy, auta kolem dokola i na silnici. Snažil jsem se zjistit příčinu tohoto mimořádného dopravního přetížení. Moje oči mimoděk sklouzly na fotbalové hřiště a hned mi bylo jasno, co se děje. Celé hřiště bylo zaplněno fotbalovými brankami, malými hráči, trenéry. V okolí bylo plno rodičů, prarodičů a příznivců malých fotbalistů, kteří s napětím sledovali výkon svých ratolestí, povzbuzovali je a fandili jim. Byla radost sledovat jejich výkony, nadšení a zápal, s jakým přistupovali ke hře a zároveň i bojovali se soupeřem a kolikrát i sami se sebou. Výsledek zápasů není rozhodující, jak pro domácí, tak hosty ze Ševětína, ale měl jsem velmi dobrý pocit z celkové atmosféry i pěkného fotbalového vyžití, které umožňuje náš sportovní areál. Investice do něj vložené nejsou rozhodně vyhozené, ale slouží široké sportovní veřejnosti a to je dobře.

Běhá celá Řečice

Jednou z mnoha dnes již pravidelných akcí, které rozhýbou velkou část našich občanů, se stal i řečický půlmaratón, jehož 3. ročník se konal v sobotu 20. září v okolí našeho města. Již v dopoledních hodinách se začalo náměstí zaplňovat četnými závodníky a jejich vozidly, kteří se po nezbytné registraci začali rozcvičovat a připravovat na odpolední závod. V 15 hodin se pak všichni sešli na startu a více než 100 účastníků se vydalo na trať v okolí Řečice, která vedla zadem k rybníku Popelov s otočkou na odbočce k Meteli, vracela se na Cikar a přes Řehořinky přivedla závodníky zpátky na náměstí. Půlmaratónci pak absolvovali kola dvě, chodci a někteří běžci pak zvolili kolo jedno, t. j. 10,5 km.

Počasí běžcům přálo, bylo poměrně teplo a větší srážky se nám vyhnuly, a tak nálada v cíli byla výborná a všichni účastníci si pochvalovali trať i organizaci celé akce, o kterou se zasloužila rodina Michálkova a Machova, M. Michal, J. Jech, T. Englický a celá řada dalších spolupracovníků, kteří si zaslouží naše poděkování za dobrý nápad i bezproblémový průběh náročné akce. Závod sponzorovalo Město K. Řečice spolu s Plzeňskou pivnicí, kde se pak konala závěrečná zábava a diskotéka a završila tak další z řady úspěšných akcí v našem městě.

MVDr. Petr Nekut

Vánoční prodej kaprů

Rybářství Kardašova Řečice bude prodávat na sádkách v Kardašově Řečici ryby na vánoční stůl takto:

22. 12. 2014
08.00 – 15,30 hodin

23. 12. 2014
08.00 – 15,30 hodin

Připravované akce

V pátek **9. ledna 2015** se od **19.00 hodin** koná v kostele sv. Jana Křtitele Tříkrálový koncert, v kterém vystoupí Pěvecký sbor Smetana z Jindřichova Hradce. Na programu je Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby a české koledy.

17. ledna 2015 od **14.00 hodin** se v našem kulturním domě uskuteční tradiční setkání seniorů. Je samozřejmě připraven kulturní program.

24. ledna 2015 se v místním kulturním domě od 20:00 koná tradiční modelářský ples. Můžete se těšit na bohatou tombolu, několik zajímavých vystoupení, občerstvení v ceně vstupenky a kvalitní hudební doprovod. Předprodej vstupenek bude včas oznámen. Všichni jste srdečně zváni.

Sbor dobrovolných hasičů v Kardašově Řečici si Vás dovoluje pozvat na hasičský ples, který se koná **21.2.2015** od **20.00 hodin** v Kulturním domě v Kardašově Řečici. Předprodej lístků bude včas oznámen. Těšit se můžete na kapelu UNIVERZAL, bohatou tombolu a půlnoční losování o hlavní ceny. Další podrobnosti budou postupně přidávány.

*Příjemné prožití svátků vánočních
a do nového roku 2015*

*hodně zdraví, štěstí a spokojenosti
přeje všem spoluobčanům*

*MVDr. Petr Nekut, starosta města
a kolektiv zaměstnanců úřadu*

Divadelní soubor J.K.Tyl Kardašova Řečice Vás srdečně zve
na zimní divadelní ples ve stylu

PLES V OPEŘE

7.2.2015 20:00

• KD Kardašova Řečice •

- tentokrát si budeme hrát na urozené a načančané dámy v dlouhých šatech (nejsou však podmínkou) a zdvořilé gentlemany ve fracích či smokingu (taktéž není nutno) - prostě HOGO FOGO •
- hraje kapela BARET, poté AFTERPARTY - DJ Gizzy •
- bohatá tombola, půlnoční překvapení •
- o předprodeji vstupenek budete včas informováni •

více info na FB Divadelní soubor J.K.Tyl Kardašova Řečice
nebo na kardasova-recice.cz/akce-ve-meste/jake-budou/divadelni-ples

*Šupinku pro štěstí schovej si do dlaní,
radost Ti přinese, smutek prý zahání.
K vánoční pohodě rozkroj si jablíčko,
přeji Ti ze srdce zdraví a štěstíčko.*

Veselé Vánoce a šťastný nový rok!

**Všem známým, přátelům a věrným zákazníkům
přeje
Stavební a vodoinstalátorská firma PIVEC**

*Příjemné prožití svátků vánočních
a v novém roce zdraví, štěstí,
osobní a rodinnou pohodu
přeje*

**Ivana Klačková
Pedikúra Sluníčko
Telefon: 606 757 416**

*Z mraků tiše chumelí, vločka k vločce sedá, les už není zelený,
pole nejsou hnědá. Je běloučkový čas vánoční, čas cukroví a jmelí,
čas dáreků, uschovaných za skříní či pod postelí.*

Krásné prožití svátků vánočních a mnoho štěstí do nového roku!

Přeje kadeřnictví „ANDREA“

Vydává Městský úřad v Kardašově Řečici jako čtvrtletník, IČO 00246905. Povoleno Ministerstvem kultury České republiky pod č. j. MK ČR E 11665. **Redakční rada:** Zdenka Maršíková, Jiřina Tůmová, Karel Sláma, Jitka Vondrková, František Beneš. **Redakce si vyhrazuje právo článek zkrátit. S obsahem čtenářských příspěvků se redakce zpravodaje nemusí vždy ztotožňovat.**